

Sygn. akt VIII U 327/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy A. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 24 grudnia 2013 r. **nr** (...)

z dnia 12 lutego 2014 r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie od decyzji z dnia 24 grudnia 2013 roku;
2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 12 lutego 2014 roku w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. S. prawo do emerytury od dnia 4 stycznia 2014 roku.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 327/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu A. S. prawa do emerytury, ponieważ wnioskujący do dnia 1 stycznia 1999 roku nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy szczególnych warunkach. Do pracy w takich warunkach organ rentowy zaliczył 12 lat 11 miesięcy i 5 dni.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany podnosząc, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego dnia 24 maja 2012 roku do pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres odbywania służby wojskowej. Ubezpieczony był w wojsku od 26 października 1974 roku do 7 października 1976 roku, a 5 listopada 1976 roku wrócił do pracy.

Razem z odwołaniem ubezpieczony przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach w okresach od 1 lutego 1987 roku do 31 grudnia 1987 roku i w okresie od 3 marca 1973 roku do 12 lutego 1974 roku.

Kolejną decyzją z dnia 12 lutego 2014 roku organ rentowy odmówił prawa do świadczenia, ponieważ staż pracy w szczególnych warunkach wyniósł 14 lat 9 miesięcy i 17 dni. Nadal nie zaliczono do pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania służby wojskowej.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony podniósł, że otrzymał kolejne świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach w okresie od 1 września 1989 roku do 31 marca 1990 roku, kiedy pracował jako spawacz.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 24 grudnia 2013 roku, ponieważ, jego zdaniem, okres służby wojskowej nie powinien zostać zaliczony do pracy w szczególnych warunkach, skoro ubezpieczony odbywał służbę wojskowa po dniu 31 grudnia 1974 roku.

Odnośnie decyzji z dnia 12 lutego 2014 roku organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko nie uwzględniono świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach w okresie od 1 września 1989 roku do 31 marca 1990 roku, ponieważ na świadectwie brak jest pieczętki pracodawcy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. S. (1) urodził się (...). Do dnia 31 grudnia 1998 roku udowodnił 25 lat 5 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 14 lat 9 miesięcy 17 dni pracy w szczególnych warunkach. Te okoliczności są bezsporne. Do okresów pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu odbywania służby wojskowej od 26 października 1974 roku do 7 października 1976 roku ani zatrudnienia w PPUH (...) w K. w okresie od 1 września 1989 roku do 31 marca 1990 roku. Po uwzględnieniu 3 miesięcy i 13 dni z w/w okresów ubezpieczony będzie legitymował się wymaganym okresem do nabycia prawa do emerytury.

W toku postępowania sądowego L. B., który wystawił świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach w dniu 13 marca 2014 roku potwierdził, że W. S. (2) pracując w jego zakładzie pracy wykonywał pracę spawacza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Treść świadectwa pracy w szczególnych warunkach potwierdził również drugi ze świadków - T. L.. Świadczyli byli współwłaścicielami firmy, w której ubezpieczony pracował. Ubezpieczony był jednym ze spawaczy zatrudnionych w tym zakładzie i wykonywał usługi spawalnicze na rzecz zleceniodawców. W. S. (2) pracował jako spawacz stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wykonywał pracę na rzecz innych przedsiębiorstw. Z książeczki spawacza wynika, że ubezpieczony kurs spawania ukończył 4 czerwca 1982 roku. W książeczce tej potwierdzono okresy wykonywania pracy w charakterze spawacza do 1990 roku. Ubezpieczony również potwierdził, że taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym w przedsiębiorstwie (...).

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt emerytalno – rentowych ubezpieczonego, przesłuchania świadków L. B. i T. L., oraz ubezpieczonego (k. 14 – płyta nagrania zeznań). Zeznaniami tym sąd dał wiarę, bo uznał je za kompletne, przekonujące.

Strony nie zgłosiły dalszych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje

Ubezpieczony domagał się emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS i par. 3 i 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W oparciu o cytowane przepisy mężczyźnie przysługuje prawo do emerytury, jeżeli ma ukończone 60 lat, udowodni co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych do dnia 31 grudnia 1998 roku, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, o której mowa w Wykazie A do dnia 31 grudnia 1998 roku, nie jest członkiem OFE.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że W. S. (2) legitymuje się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym, w dniu 4 stycznia 2014 roku ukończył 60 lat, nie jest członkiem OFE. Spór dotyczył zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach dwóch okresów :

1. odbywania służby wojskowej w okresie od 26 października 1974 roku do 31 7 października 1976 roku
2. pracy w charakterze spawacza w okresie od 1 września 1989 roku do 31 marca 1990 roku

Ad. 1

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013 roku w sprawie II UZP 6/13 czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 r.) zalicza się - na warunkach wynikających z tego przepisu - do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). W niniejszej sprawie ubezpieczony odbywał służbę wojskową w okresie od 26 października 1974 roku do 7 października 1976 roku i twierdził, że okres ten winien zostać potraktowany na równi z okresem wykonywania pracy szczególnych warunkach.

Konieczne jest przytoczenie treści art. 108 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 roku.

Art. 108. 1. Okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, albo w tej samej gałęzi pracy.

2. Okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia również żołnierzom podejmującym zatrudnienie, którzy przed powołaniem do tej służby nie byli zatrudnieni albo po jej odbyciu podjęli zatrudnienie w innym zakładzie pracy lub w innej gałęzi pracy.

3. Warunkiem zaliczenia okresu odbytej służby wojskowej do okresu zatrudnienia jest zachowanie terminów, o których mowa w art. 106 ust. 1 (najpóźniej w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia z tej służby) lub art. 107 ust. 1. (również należało dochować trzydziestodniowego okresu do zgłoszenia do właściwego do spraw zatrudnienia organu prezydium powiatowej rady narodowej z wnioskiem o zatrudnienie)

Zdaniem sądu, stanowisko ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie, bo z treści przytoczonej uchwały wynika, że zaliczyć można okres służby wojskowej, kiedy ziszczą się wszystkie przesłanki wymienione w powołanym przepisie, a więc pracownik musiał:

1. odbyć służbę wojskową pod rządami przepisu w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 roku;
2. do dnia 31 grudnia 1974 roku musiał zgłosić powrót do pracy;

a nadto

3. przed odbywaniem służby wojskowej i po jej zakończeniu wykonywać pracę w szczególnych warunkach.

Zdaniem sądu brak jest podstaw do zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania służby wojskowej w sytuacji, kiedy pracownik wracał do pracy po dniu 31 grudnia 1974 roku lub służba wojskowa kończyła się po dniu 31 grudnia 1974 roku, Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Przytoczona uchwała stanowi, że do okresu pracy w szczególnych warunkach zalicza się okres służby wojskowej odbytej w czasie obowiązywania art. 108 ust. 1 w brzmieniu do 31 grudnia 1974 roku. Sąd uznał, że do tej daty muszą zostać spełnione wszystkie warunki, w

tym powrót do pracy w ustawowym terminie. Skoro ubezpieczony wrócił do pracy w okresie kiedy obowiązywał art. 108 ustawy z dnia 21 listopada 1967 w innym brzmieniu. Zezwalał on jedynie na wliczenie służby wojskowej pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem.(a więc ogólnie ujmując uprawnień wynikających ze stosunku pracy). W związku z tym sąd oddalił odwołanie od decyzji dnia 24 grudnia 2013 roku mając również na uwadze to, że w tej dacie ubezpieczony nie miał jeszcze ukończonych 60 lat.

Ad. 2

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w sposób nie budzący wątpliwości wykazało, że w PPUH (...) w K. ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach jako spawacz – to jest pracę wymienioną w Dziale XIV poz. 12 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Potwierdzili ten fakt pracodawca L. B. i drugi ze współwłaścicieli świadek T. L.. Ubezpieczony posiada również potwierdzenie pracy w takim charakterze w okresie od 1 września 1989 roku do 31 marca 1990 roku w książeczce spawacza. Zdaniem sądu brak jest podstaw do podważenia tych zeznań. Ubezpieczonemu należało dać wiarę, że w firmie (...) również pracował w szczególnych warunkach. Po zaliczeniu tego okresu pracy – okres pracy szczególnych warunkach wyniósł ponad 15 lat i 4 miesiące. W. S. (2) spełnił wszystkie przesłanki wymagane do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 32 i 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

Wydając decyzję z dnia 12 lutego 2014 roku organ rentowy wskazał, że rozpoznawał wniosek z dnia 4 lutego 2014 roku. W tym dniu ubezpieczony złożył odwołanie od decyzji dnia 24 grudnia 2013 roku wraz z kolejnymi świadectwami pracy w szczególnych warunkach . Zdaniem sądu, dokumenty te stanowiły jedynie uzupełnienie wniosku z dnia 6 grudnia 2013 roku. Zostały złożone w czasie, kiedy nie była jeszcze prawomocna decyzja z dnia 24 grudnia 2013 roku. Nie był to nowy wniosek o prawo do emerytury, w związku z tym prawo do tego świadczenia przyznano od daty ukończenia przez odwołującego 60 roku życia – to jest od 4 stycznia 2014 roku. Uznano, że nadal rozpoznawany jest wniosek o emeryturę z grudnia 2013 roku.

Wyrok wydano na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 kpc.